Справедливість після сліз

У 1990-х роках китайський уряд започаткував Північно-східний азіатський проєкт з метою з’ясування історичних фактів та захисту стабільності цього регіону. Тоді газета «Сеге Ільбо» відрядила кореспондента в міста Даліан і Дандонг, аби провести розслідування. Кореспондент мав намір відвідати будівлю суду Лушань у місті Даліан, яке японці називали Рьоджун, адже там раніше був японський колоніальний суд. Однак він так і не зміг знайти будівлю суду, в якій свого часу несправедливо засудили багатьох корейських патріотів. Китайський уряд уже давно продав її.

Цей звіт покраяв наші з чоловіком серця. Корейцям було боляче чути, що поступово зникає історична спадщина наших героїв Руху за незалежність, які ризикували своїм життям заради свободи Кореї. Тож ми вирішили купити ту будівлю. Для нас вона була безцінною. В історії сучасності будівля суду Лушань є свідченням страждань корейців, спадщиною їхнього патріотичного духу. Багато корейців поділяють наші погляди щодо того, що такі історичні місця не мають потрапляти до байдужих рук.

Урешті-решт, після перемовин із власником корпорація «Сеге Ільбо» придбала цю будівлю і відновила її, зробивши там музей. Зокрема, було запрошено експертів, які, уважно дослідивши старі документи, змогли відтворити первісний вигляд судової кімнати. Зараз будівля суду Лушань є тією історичною пам’яткою свободи, яку неодмінно повинна побачити молодь із Китаю, Кореї й інших країн, яка приїжджає в Даліан.

Позаяк цей проєкт було започатковано задля всієї Кореї, ми запропонували корейським громадянам також долучитися і пожертвувати кошти. 1993 року корпорація «Сеге Ільбо» заснувала Меморіальний фонд патріотів- мучеників у Йосу. Фонд не тільки збирав історії про хоробрість, рішучість та жертовність борців за незалежність

Кореї, а й також працював над побудовою миру в Північно-Східній Азії.

Так склалося історично, що відносини між сусідніми країнами в Північно-Східній Азії були доволі напруженими. Це нагадувало розплутування клубка, адже дуже складно було знайти початок. Однак нічого неможливо досягти, якщо сидіти склавши руки. Тому завдяки відновленню будівлі суду Лушань корпорація «Сеге Ільбо» привернула увагу до тодішнього болю й дала змогу відвідувачам доторкнутися до історії корейців у період національної кризи. Також це стало своєрідним нагадуванням про важливість досягнення миру як усередині країни, так і між сусідніми державами.

Після запуску газет у Японії і Сполучених Штатах наш рух також почав видавати «Тіємпос Дель Мундо» в Латинській Америці та «Мідл Ість Таймс» у Стамбулі. І лише 1989 року корейський урядовий інститут свободи преси дозволив нам почати випускати «Сеге Ільбо» в Сеулі.

1 лютого 1989 року: заснування «Сеге Ільбо», Сеул, Корея

Позаяк саме релігійний рух заснував газету, то ми, природно, зіткнулися з опором. Так само, як у Сполучених Штатах, нас почали висміювати і в Японії. «Ось побачите, ця газета стане рупором пропаганди Церкви об’єднання, — казали люди. — Це буде просто релігійна брошура». Найзарозуміліші стверджували: «Не пройде й року, як видання закриють».

Однак ми були непохитними у своїй рішучості створити професійне джерело новин, що служитиме Кореї, подаючи чесні й неупереджені новини та погляди. 1 лютого 1989 року друкарські верстати запрацювали — й перший випуск «Сеге Ільбо» побачив світ із тиражем 1,2 мільйони примірників. Ми твердо вірили, що ЗМІ мають бути голосом сумління й істини. Це переконання є непохитним уже понад 30 років.

Проте наші зусилля викликали не лише критику. Коли «Сеге Ільбо» викрила корупцію в лавах корейської правлячої партії, проти невинних і непричетних до газети підприємств неочікувано розпочали податкові розслідування, внаслідок яких деякі з них збанкрутували. Зокрема, уряд почав переслідувати «Тонгіль Індастріз», що виготовляла деталі для машин, а також «Донгян Агрікалче Машинері», що випускала спеціалізоване сільськогосподарське обладнання, і зрештою ті змушені були припинити свою діяльність. Різні впливові особи вимагали звільнення головного редактора газети.

Ми не піддалися на залякування і спокуси, а натомість підняли прапор соціальної справедливості й доброчесності. Згодом, не перестаючи подавати цінні новини й висвітлювати різні погляди, «Сеге Ільбо» таки здобула перемогу.

Засновуючи «Сеге Ільбо», ми з чоловіком усвідомлювали, що газета виходитиме у світ у дуже бурхливі часи. Незважаючи на те, що «Сеге Ільбо», як та одинока сосна стояла серед поля, вона завжди захищала справедливість, викривала шахрайство, корупцію й інші суспільні вади. Газета ніколи не обслуговувала певної політичної ідеології чи релігійної групи. Репортери й редактори були зразковими професіоналами та проливали кров, піт і сльози заради корейців і людства.

Revision #2
Created 2022-10-16 19:53:48 UTC by andres
Updated 2022-11-03 15:23:01 UTC by andres